

ת"פ 49033/10/15 - מדינת ישראל נגד גל חזאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 49033-10-15 מדינת ישראל נ' חזאן

בפני
בעניין: כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גל חזאן באמצעות בא כוחו עו"ד א. עודה
(סניגוריה ציבורית)

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם, יליד 1991, הורשע, על פי הודייתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטט במילוי תפקידו ועבירות אחרות נוספות, והכל בקשר לאירוע מתאריך 31.8.14 אז נמלט באופנוע עליו רכב משוטרים שרדפו אחריו. הסדר הטיעון, שגובש לאחר שנשמעה עדות אחד השוטרים שלקח חלק במרדף ובטרם נשמעו עדויות נוספות, כלל את תיקונו של כתב האישום אך לא כלל הסכמות עונשיות.

2. עיקר עובדות כתב האישום המתוקן:

ביום 31.8.14 בשעה 15:10 לערך רכב הנאשם על אופנוע בכביש מספר 4 מכיוון ראש הנקרה לכיוון דרום (להלן: **הכביש**). הנאשם רכב על האופנוע מבלי שהיו לאופנוע לוחיות זיהוי, מראות ופנס קדמי וללא פוליסות ביטוח ורישיון רכב תקף. השוטט שלומי מרום והשוטט מוטי יפרח (להלן: **השוטרים**) רכבו אף הם על אופנוע משטרה בכביש פנימי בסמוך לחוף אכזיב ובמקביל לכביש 4. השוטרים הבחינו באופנוע ועליו הנאשם כשהוא נוסע במהירות מופרזת, עוקף רכבים בצורה מסוכנת תוך חציית קו הפרדה רצוף וגורם לרכבים לסטות מנתיב נסיעתם. לפיכך, החלו השוטרים לנסוע אחר הנאשם והשוטט שלומי דיווח בקשר על נהיגתו המסוכנת של אופנוע.

בעקבות הדיווח, חסמה ניידת משטרה את הכביש בכיוון נסיעת הנאשם ומשהבחין הנאשם במחסום, ביצע פניית פרסה, כשהוא חוצה קו הפרדה רצוף, והמשיך בנסיעה בכביש 4 מכיוון דרום לכיוון צפון. בשלב זה, השוטרים חסמו באמצעות האופנוע שלהם את דרכו של הנאשם כשהם יושבים על האופנוע ואור כחול מהבהב דולק על האופנוע שלהם. הנאשם הבחין בשוטרים ואולם המשיך בנסיעתו הפרועה, חלף על פניהם בעודו עובר קרוב מאוד אליהם. השוטט שלומי צעק לו לעצור אך ללא הועיל.

הנאשם האיץ את מהירותו והמשיך בהימלטות. השוטר ארז מטס שרכב על אופנוע משטרתי והגיע לכביש 4 מכיוון כללי צפון, הבחין בהימלטות הנאשם, נסע לכיוונו וחסם את דרכו באמצעות האופנוע שלו, כשאור כחול מהבהב דולק על האופנוע המשטרתי. הנאשם חלף על פניו של השוטר ארז, תוך שהוא משפשף באמצעות האופנוע שלו את השוטר ארז שנפל ארצה עם האופנוע המשטרתי שלו.

הנאשם המשיך בהימלטותו, כשהוא נוסע בכביש במהירות מופרזת ותוך עקיפת רכבים וחציית קו הפרדה רצוף לכיוון כללי צפון. בהמשך, ניידת משטרה נוספת אשר סירה בשכונת טרומפלדור, יצאה בעקבות הדיווח לכביש 4 ופנתה לכיוון כללי אכזיב. לאחר נסיעה קצרה של הניידת עקף אותה הנאשם, ללא איתות במהירות מופרזת ותוך סיכון הנהגים המשתמשים בדרך, כשהוא גורם לרכבים לסטות מכיוון נסיעתם. השוטרים אשר נסעו בניידת כרוז לנאשם לעצור אך ללא הועיל. הנאשם המשיך בנסיעה במהירות מופרזת לכיוון כללי צפון.

בהמשך, שני שוטרים נוספים חסמו את הדרך באמצעות האופנוע שלהם כשאור כחול מהבהב דולק עליו. משהבחין בהם הנאשם, ביצע בתגובה פניית פרסה ונסע לכיוון דרום ופנה לכיוון חוף אכזיב. הנאשם נכנס עם האופנוע לתוך החורשה של חוף אכזיב, החביא את האופנוע בין השיחים וזאת במטרה להעלים ראיות ולהכשיל חקירה פלילית והחל בורח מהמקום רגלית. ניידת משטרה שעקבה אחרי הנאשם, איתרה אותו ואת האופנוע המוסתר.

העבירות בהן הורשע הנאשם הן:

סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, לפי סעיף 233(2) לחוק העונשין, התשל"ז - (1977) (להלן: **החוק**);
הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק;

שיבוש הליכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק;

נהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), התש"ל-1970; **נהיגה ללא רישיון רכב תקף** לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: **הפקודה**); **נהיגה ברכב שאינו תקין**, עבירה לפי תקנה 308+306 (ב) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961 (להלן: **התקנות**);

לוחית זיהוי לפי תקנה 303 (א) לתקנות +68 לפקודה.

תסקיר שירות המבחן

3. הנאשם בן 25 שנים, רווק, נעדר עבר פלילי "רגיל" אך לחובתו 20 הרשעות בתחום התעבורה, בוגר 12 שנות לימוד בבית ספר הטכני בחיפה, שירת בצבא כמכונאי רכב ומאז שחרורו עובד ומנהל את העסק המשפחתי בתחום מיזוג וקירור אויר. הנאשם מתגורר יחד עם זוגתו בבית הוריו ביישוב שלומי, משפחתו מונה 11 נפשות ביניהן זוג הורים הסובלים מבעיות רפואיות שונות.

הנאשם הודה בביצוע המיוחס לו והביע חרטה על התנהגותו. לדבריו, ההחלטה לנהוג נבעה מתוך דחף רגעי וללא שיקול דעת נכון ומשום רצונו לבדוק את האופנוע לאחר שתיקן אותו. הנאשם מסר כי נהג, תרתי משמע, באופן שגוי ופרוע על רקע התעצמות תחושת חרדה עם הסלמת האירוע כשהגיעו ניידות רבות ובשל הפחד להיתפס ע"י השוטרים. להערכת שירות המבחן, הנאשם נטה להשליך את התנהגותו האימפולסיבית על התנהלות השוטרים, שלתפיסתו הייתה בעייתית וניכר שאינו מבין לעומק את הבעייתיות שבהתנהגותו.

בשקלול גורמי הסיכוי (אדם צעיר, תפקוד תקין במסגרות, ללא עבר פלילי, ללא דפוסים עבריינים מושרשים) וגורמי הסיכון (בתחום התעבורה נוטה להגמשה של החוק, משליך את התנהגותו על גורמים חיצוניים, אינו מזהה דפוס התנהגות בעייתי מצדו) העריך שירות המבחן שקיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. עוד צוין כי בשלב הזה אין מקום לבחינת אפיק שיקומי טיפולי וזאת בעיקר משום שהנאשם אינו מזהה דפוס התנהגות בעייתי מצדו. לכן, המליץ על הטלת ענישה מוחשית וברורה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ראיות הצדדים לעונש

4. מטעם המאשימה הוגש הגיליון התעבורתי של הנאשם (ת/1) ממנו עולה כי לנאשם רישיון משנת 2008 ולחובתו 20 הרשעות ביניהן אי ציות לתמרור עצור, עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף, עבירות מהירות ו 3 עבירות של נהיגה באור אדום.

5. מטעם הנאשם העידה אמו שמסרה כי בנה עתיד להתחתן בקרוב עם חברתו והוא זה ש"מחזיק" את העסק המשפחתי ואת הבית המונה 11 נפשות ביניהן בעלה הנכה. האם טענה כי מעשי הנאשם הינם בבחינת "טיפשות של רגע" וכי הנאשם הפיק את הלקחים הדרושים. לכן, עתרה האם להקל ככל הניתן בעונש שיושת על בנה.

טיעוני הצדדים ודברי הנאשם

6. בטיעוניה לעונש, עמדה המאשימה על חומרת מעשיו של הנאשם ותיארה את התנהלותו המסוכנת באירוע ואת פוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם. המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המרכזיים העומדים בבסיס העבירות העיקריות בהן הורשע הנאשם והם הפגיעה הקשה בשלום הציבור וברכושו והפגיעה בעובדי הציבור בכלל ושוטרים בפרט. המאשימה הפנתה לפסיקה במקרים דומים, לשיטתה, והדגישה את החשיבות שבהשתת ענישה משמעותית ומרתיעה. המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש אחד לכלל העבירות אותן ביצע הנאשם, וזאת משום שמדובר באירוע אחד מתמשך. המתחם לו עתרה המאשימה נע בין 4 ל 6 שנות מאסר. המאשימה הפנתה לעברו התעבורתי של הנאשם ולהתרשמות שירות המבחן כי נטל אחריות באופן חלקי בלבד וטענה כי יש להשית על הנאשם מאסר המצוי ברף התחתון של המתחם בצירוף מאסר מותנה ממושך, פסילה בפועל לתקופה ממושכת, פסילה על תנאי וקנס.

7. מנגד, טען ב"כ הנאשם כי מבלי להפחית מחומרת האירוע, התנהלות הנאשם באירוע לא הייתה מתוכננת אלא מקורה בהחלטה רגעית, ילדותית וטיפשית. עוד נטען, כי בתחילת האירוע הנאשם כלל לא היה מודע לכך כי מתרחש "מרדף" אחריו (בשלב טרם הגעתו לניידת אז פנה צפונה) וגם המשכו של האירוע נמשך זמן קצר יחסית והיה על פני קטע כביש של מאות מטרים בודדים או לא הרבה מעבר לכך, כאשר לאיש מהמשתמשים בדרך או השוטרים לא נגרם נזק. לכן, מדובר במקרה המצוי ברף התחתון של עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. נסיבות אלה מצדיקות, לשיטת ב"כ הנאשם, מתחם המתחיל מ 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה אשר לשיטתו תומכת בטענותיו. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הפנה ב"כ הנאשם לכלל נתוניו של הנאשם - צעיר נורמטיבי בן 25 שנים, נעדר עבר פלילי "רגיל", בן למשפחה ברוכת ילדים המתכנן להתחתן בעתיד הקרוב ועוזר בפרנסת המשפחה. עוד ניתן דגש לכך כי הנאשם הודה מיד לאחר תיקון כתב האישום (וכי תיקון זה בא מיד בתום עדות השוטר מרום במהלכה התבהר שהנאשם לא היה מודע כי הלה נוסע בעקבותיו בחלק הראשון של האירוע). לכן, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

8. במסגרת דבריו טרם העונש מסר הנאשם כי מגיל צעיר ואף במהלך שירותו הצבאי, סייע לאביו בעסק המשפחתי של מיזוג אוויר. בתום שירותו הצבאי, אותו סיים בהצטיינות, פתח עסק עצמאי בתחום מיזוג אוויר, שהינו מקור ההכנסה העיקרי של משפחתו המונה 11 נפשות, ביניהן זוג הוריו הסובלים ממצב רפואי לקוי שלא מאפשר להם לעבוד. הנאשם הביע צער על מעשיו והפנה לכך כי מדובר היה במרדף קצר יחסית וכי לאחר תפיסתו נהגו בו השוטרים באלימות לא מוצדקת. בנוסף, טען הנאשם כי מאז המקרה חלפו כשנתיים ומאז הוא "לקח עצמו בידים". לכן, עתר הנאשם לעונש מתון ככל הניתן.

דין ומסקנות

9. כקבוע בחוק העונשין (תיקון 113) העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו; ובקצרה, העונש הראוי לעבריין יגזר ממידת אשמו ומחומרת מעשיו. תיקון 113 הגדיר את ההיררכיה בין שיקולי הענישה, וזאת לפי הסדר הבא: הלימה, שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בעוד שיקול ההלימה הוא שיקול גמולי; יתר השיקולים הינם שיקולים תועלתניים (ולהרחבה, ר' את מאמרו של ד"ר עמי קובו, **מבחן הולם למערכת המשפט**, ירחון עורך הדין, ינואר 2014 עמ' 76).

10. קביעת העונש נעשית במספר שלבים כאשר בשלב הראשון יש לקבוע בכמה אירועים מדובר (ר' ס' 40 יג' (ב) לחוק העונשין). מקובלת עלי עמדת המאשימה כי יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כאירוע אחד וזאת משום הקשר ההדוק ביניהם - מבחינה עניינית ומבחינת זמן ומקום (ור' בהקשר זה, האמור בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י, 29.10.14; וע"פ 5668/13 ערן מזרחי נ' מ"י, 17.3.16).

11. לגבי מתחם העונש ההולם. מדובר במתחם נורמטיבי אובייקטיבי, כאשר לשם כך נלקחים במסגרת השיקולים: (1) הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערך זה; (2) מדיניות הענישה הנהוגה; ו (3) נסיבות הקשורות בביצוע העבירה. המתחם מתייחס למקרה קונקרטי ולא ניתן לקבוע מראש מתחם על

פי העבירה בלבד (ור' בנדון, לדוגמה, האמור ברע"פ 4088/13 **אחמד הדרי נ' מ"י**, 11.6.13; וע"פ 8641/12 **סעד נ' מ"י**, 5.8.13).

12. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות המיוחסות לנאשם הינם הגנה על חיי אדם ועל שלמות הגוף של העושים שימוש בנתיבי התחבורה וכן הגנה על גורמי אכיפת שלטון החוק. במעשיו אלה, העמיד הנאשם בסיכון את באי הדרך והגביר את הפגיעה בערך המוגן שעניינו שמירה על חיי אדם ורכושו. מידת הפגיעה בערכים לעיל, כפי שיפורט להלן, הינה במידה בינונית.

13. אזכיר, כי העונש הקבוע בצד העבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה הוא עשרים שנות מאסר. באשר למדיניות הענישה אפנה לע"פ 6099/14 **אקריע נ' מ"י**, 5.2.15 שם נקבע כך:

"בתי המשפט חזרו והתריעו על כך "שאין להשלים עם תופעות של נהיגה פראית ובריונית במהלך מרדפים עם המשטרה ועל הצורך בהחמרת הענישה שיש להטיל על מי המורשע בעבירות מסוג זה" (ע"פ 3641/14 מדינת ישראל נ' חסונה, פסקה 6 (2.7.2014) (להלן: עניין חסונה)). על תופעת המרדפים עמד בית משפט זה בעניין אלקיעאן (ע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן (11.11.2004) שם הושת עונש מאסר של 48 חודשים בגין עבירת מרדף. כבר נזדמן לי לומר כי "הלכת אלקיעאן עומדת איתן על רגליה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, ואמורה להנחות אותנו במקרים כגון דא בקביעת מתחם הענישה" (ע"פ 285/13 מוסטפא נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (28.10.2013))."

נציין, כי בעניין אלקיעאן מדובר היה במי שלא ציית להוראות שוטרים לעצור את רכבו. בעקבות כך, התפתח מרדף במהלכו נמלט המשיב תוך נהיגה הכרוכה בסיכון לחיי אדם. בשלב מסוים, כאשר הנאשם נאלץ לעצור, זינקו לעברו שוטרים אולם הוא החל בנסיעה תוך שהוא גורר עמו את השוטרים אשר נחבלו בעקבות כך. על הנאשם (לחובתו עבר תעבורתי עשיר) נגזרו 24 חודשי מאסר ובמסגרת הערעור על קולת העונש הוחמר העונש ל 4 שנות מאסר בפועל.

עם זאת נסיבות האירוע בעניין של אבולקיעאן וכן במרבית המקרים אליהם הפנתה המאשימה היו חמורות מבעניינינו - אם משום משך המרדף ואורכו; אם משום האופן הפראי והמסוכן בו נהגו הנאשמים באותם מקרים; אם משום נהיגה בזמן פסילה; אם משום התנהלות הנאשמים עם תפיסתם (תקיפת שוטרים וכו'); ואם משום עבירות נלוות אחרות (גניבת רכב, שהיה בלתי חוקית). לכן, לא מצאתי לסקור כל אחד מאותם פסקי דין.

ב"כ הנאשם הפנה, מנגד, לגזרי דין מקלים יותר ואציין את אלה שמצאתי כרלוונטיים לנסיבות המקרה דנן:

בת.פ (מחוזי חיפה) 8316-01-14 **מ"י נ' אלטורי**, 8.3.15 מדובר היה במי שנהג באופן פרוע ללא רישיון תוך ניסיון להימלט משוטרים, גרם נזק לניידות המשטרה והתפרע אף לאחר שרכבו נעצר. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 9 חודשי ל 4 שנות מאסר; וגזר על הנאשם (צעיר נעדר עבר פלילי) 12 חודשי מאסר.

בת.פ (מחוזי חיפה) 36272-01-13 מ"י נ' חגאזי, 19.2.14 מדובר היה בנאשם שנמלט בפראות מניידת משטרה וכן פגע באחד השוטרים. בית המשפט קבע מתחם של בין 6 חודשי מאסר ועד 4 שנות מאסר וגזר על הנאשם (בן 18.5, נעדר עבר פלילי), משום שיקולי שיקום ובאופן חריג, 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

14. נסיבות הקשורות לביצוע העבירה - אכן, אירוע ההימלטות הינו אירוע המכונה "ספונטאני", אך אינו רואה נתון זה כבעל משקל של ממש שכן מרבית אירועים שכאלה אינם מתוכננים - אדם אינו "מתכנן" להימלט מניידת משטרה. מדובר באירועים "מתפתחים", לרוב על רקע ביקורות שגרתיות או על רקע אחר. הנאשם לא ציית להוראות השוטרים ובאופן נהיגתו בכביש יצר סכנה ממשית למשתמשים בדרך ולשוטרים שהיו מעורבים במרדף אחריו. זאת ועוד, למקרא עובדות כתב האישום המתוקן עולה בבירור כי הנאשם ניצב בפני מספר מחסומים והיתה לו האפשרות, שלא לומר ההזדמנות, לעצור בכל אחד מהם או בכל נקודה אחרת במסלול הימלטותו. מנגד, צודק ב"כ הנאשם בהפנותו לכך שיש לאבחן בין מקרים בהם התקיים מרדף ממושך יחסית לבין המקרה שלפנינו בו מדובר היה במרדף למרחק קצר באופן יחסי וללא שנגרם נזק של ממש לאיש. המקרה, כפי שצוין לעיל, גם לא כלל פריצה פיזית של מחסומים, חצייה באור אדום או פגיעה פיזית של ממש בשוטרים.

15. בהתחשב בכלל הנתונים לעיל, סבורני כי מתחם העונש הראוי לכלל העבירות בתיק הינו בין 10 חודשי מאסר ל 3 שנות מאסר.

16. איני סבור כי יש מקום בנסיבות העניין או בנסיבותיו של הנאשם לסטות מהמתחם לעיל, אם לקולא משום שיקולי שיקום ואם לחומרה משום שיקולי הגנה על הציבור.

17. לעניין העונש שיש להשית בתוך המתחם - בהקשר זה יש להתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם לקולא ולחומרה וכן לנתונים ונסיבות אחרות.

עומד לפנינו נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי ועם עבר תעבורתי שלא ניתן להגדירו כזניח. הנאשם סיים שירות צבאי מלא, עובד לפרנסתו, מפרנס את משפחתו ועתיד להתחתן בקרוב.

הנאשם הודה בעובדותיו של כתב האישום המתוקן מיד עם תיקונו, לקח אחריות על מעשיו תוך חסכון בזמן שיפוטי. הנאשם מסייע בפרנסת משפחתו ברוכת הנפשות, ומאז מעורבותו באירוע דן שהתרחש לפני מעל לשנתיים, לא הסתבך בפלילים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר דפוסים עבריינים מושרשים. מנגד, הנאשם גילה אחריות חלקית למעשיו ולא זיהה דפוס התנהגות בעייתי מצדו.

נוכח חומרת המעשים ולמרות השיקולים לקולא, לא מצאתי שניתן להסתפק במאסר שירותי עבודה שירות כהמלצת

שירות המבחן. עמזאת, גילו הצעיר יחסית של הנאשם, העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי ויתר הנתונים העומדים לזכותו צריכים להוליך לקביעת עונש בחלק הנמוך של המתחם. העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי ומאליו יוצא שמעולם לא ריצה מאסר בפועל מאפשרת (ולמעשה, מצדיקה) השתת עונש מתון באופן יחסי - כזה, שמחד, יענה על שיקולי הגמול וההרתעה; אך גם יאפשר לו לצאת לדרך חדשה וחיובית עם שחרורו (ור' בנדון האמור בע"פ 7781/12 פלוני נ' מ"י, 25.6.13; ע"פ 7661/13 אשרף נ' מ"י, 21.8.14). עוד נתתי דעתי, בהקשר זה, להשפעותיו השליליות של מאסר בפועל, במיוחד על מי שלא ריצה מעולם מאסר. השתת תקופת מאסר ממושכת עלולה להותיר חותם שלילי של הווית הכלא, במובן של אימוץ דפוסים עבריינים [ור' בהקשר זה האמור בדו"ח וועדת דורנר (הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים), עמ' 26 והמובאות שם].

לפני סיום, אפנה לדברים שנכתבו בפס"ד סעד לעיל (פסקה יט-כ): **"ואל נשכח, כי בסופו של יום הענישה, גם בניסיונות ההאחדה, היא אינדיבידואלית בשורתה התחתונה."** אין מדובר בפעולות "חישוב" אלא בפועל יוצא של משתנים וערכים רבים, מתנגשים ונוגדים לא פעם. וכפי שצוין בע"פ 5833/12 פלונית ואח' נ' מ"י, 12.9.13: **"עניין לנו במלאכת מחשבת ולא במלאכת מחשבו"**.

18. סוף דבר, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

- **10 חודשי מאסר, וזאת בניכוי 2 ימי מעצרו (מיום 31.8.14 ועד למחרת ביום 1.9.14).**
- 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מסימן א' לפרק ט' (שיבוש עשיית משפט) למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- הנני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לרכב מנועי מכל סוג שהוא וזאת לתקופה של 4 שנים מהיום.
- קנס בסכום של ₪ 7,500 או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לתאריך 1.2.17.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון בתאריך 1.1.17 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ט' חשוון תשע"ז, 10 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.

עמוד 7

